

godt, at netop her er det Punkt, som man fra det ærede Medlem Hr. P. Munchs Side har rettet Angrebet imod. Det maa nemlig sikkert, hvis man kunde se bort fra det partipolitiske, indrømmes fra alle Sider i dette høje Ting, at er der noget, vi tiltrænger, og som vi i lang Tid har trængt til, da er det en saglig Forhandling om og en saglig Behandling af de Spørgsmaal, der bliver lagt frem. Vi behøver kun at se paa f. Eks. Finanslovens anden Behandling og se paa det Spørgsmaal, vi behandlede sidste Nat, saa tror jeg, enhver maa forstaa og indrømme, at disse Debatter viser, at det har været umuligt at opnaa en saglig Behandling af disse Spørgsmaal. Man er kun naaet til en politisk Behandling. Derfor er jeg ogsaa ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at skal dette Spørgsmaal løses, er det en saglig og saa vidt muligt en upartisk Behandling, der trænges til; og derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Indenrigsministeren (Kragh): Efter at det ærede Medlem Hr. Pürschel har stillet sit Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og efter at den højt-ærede Statsminister paa Regeringens Vegne har udtalt, at den kunde acceptere dette Forslag, tør jeg vel forvente, at Folkeetinget, inden føje Tid er gaaet, vil udtale sin Dom over den Demonstrationspolitik, som ved denne Lejlighed er ved saa mange tidligere Lejligheder er udformet fra Oppositionens Side. For saa vidt vil der altsaa ikke være Grund til at komme dybere ind paa Enkeltheder i den Forhandling, der her i de senere Dage har været ført om denne Sag. Men jeg vil dog ikke undlade, inden Debatten slutter, at gøre endnu nogle faa Bemærkninger i Tilslutning til forskellige Udtalelser, der er fremsat her i Dag, og ogsaa for at udtale mig om et enkelt Spørgsmaal, som mere direkte er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch var saa venlig at give Regeringen et af de gode Raad, paa hvilke det ærede Medlem ved saa mange Lejligheder er rig, nemlig det gode Raad, at Regeringen burde have fortsat i det radikale Spor, hvad Erhvervspolitikken og den økonomiske Politik angaar. Naar jeg har takket det ærede Medlem Hr. P. Munch for dette gode Raad, maa jeg maaske have Lov til, uden at det vil vække nogen Forundring hos ham, at sige, at en Politik overfor Erhvervene af den

Art, som førtes fra radikal-socialdemokratisk Side under Krigen, vil en Venstreregering ingen Sinde indlade sig paa at føre og derfor heller ingenlunde den Regering, som sidder i Øjeblikket, og det nytter ikke noget, at det ærede Medlem i denne Forbindelse paa ny peger paa Loven af 7. August og siger, at den var vedtaget af alle Partier; thi vel har det ærede Medlem Ret heri, men det ærede Medlem er vel vidende om, at den Maade, paa hvilken denne Lov blev anvendt under Krigen, var i soleklar Strid med de Forudsætninger, under hvilke man havde tiltraadt den, og det fik ogsaa sit absolutte Bevis derigennem, at man til sidst med den Styrke, som Oppositionen da besad, krævede denne Lov taget ud af den daværende Regerings Haand.

Det ærede Medlem beklager, at man ikke har villet tilrettelægge en almindelig Erhvervs politik paa Baggrund af den Foranstaltning, som nylig vedtoges til Genrejsning af Landmandsbanken. Det ærede Medlem maa imidlertid føle sig forvisset om, at det var ikke Regeringens eller det Flertals Hensigt, som vedtog denne Lov mod de radikale Stemmer, at denne Vedtagelse skulde være Indgangen til en Erhvervs politik, en økonomisk Politik af den Beskaffenhed, som det radikal-socialistiske Styre udformede under Krigen. Det ærede Medlem maa være fuldkommen paa det rene med, at den Opfattelse, som Vælgerne ved Valgene gennem 1920 gav til Kende, og hvorved de dømte denne Politik, vil blive respekteret, saa længe den nuværende Regering sidder, trods nok saa mange gode Raad fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem var atter inde paa at beklage, at Regeringen ikke i tilstrækkelig Omfang stillede Oplysninger til Raa-dighed for Rigsdagen, og pegede paa ny paa, at saaledes var Forholdene ikke, da han og hans nærmeste sad for Styret her i Landet, og det ærede Medlem henpegede i denne Forbindelse atter paa Rigsdagspartiernes politiske Udvalg og mente, at naar dettes Historie blev, som den blev, laa det i, at Oppositionspartierne paa et vist givet Tidspunkt havde i Sinde at føre en national Politik i Modsætning til den da siddende Regering og derfor sprængte det politiske Udvalg; men hvis det ærede Medlem vil gennemgaa det politiske Udvalgs Historie — der er jo i sin Tid tilstillet Rigsdagen alle Oplysninger i saa Henseende —, vil han finde, at det, som Oppositionen Gang paa Gang vendte